

Recensie: Weiblicher Akt 8: Dumas/LaDame/DeSade van Maatschappij Discordia

MAATSCHAPPIJ DISCORDIA

Door Piet van Kampen, gezien 13 januari 2018

Links staan de meubels al opgestapeld, alleen het versleten kleed ligt er nog. Want als Marguerite Gautier, de Parijse courtisane, sterft, zijn er schulden en worden haar meubels verkocht. Rechts zes kartonnen coulissen, die intensief worden gebruikt, de drie actrices in *Dumas/LaDame/DeSade* zijn veel in beweging, lopen in en uit.

De roman *La Dame aux Camélias* van Alexandre Dumas fils uit 1848 begint met de dood van Marguerite Gauthier. Een naamloze verteller loopt rond in haar appartement en ontmoet daar Armand Duval. Maar ook nu, net als in eerdere voorstellingen in de serie Weiblicher Akt, heeft Maatschappij Discordia de roman herschreven om het verhaal vanuit vrouwelijk perspectief te kunnen vertellen.

In *Dumas/LaDame/DeSade* wordt Marguerite, die weet dat ze door haar longziekte nog maar een half jaar te leven heeft, gespeeld door twee actrices, Annette Kouwenhoven en Miranda Prein. De derde actrice, Maureen Teeuwen, speelt zowel Armand Duval als diens vader. De belangrijkste vraag in *Dumas/LaDame/DeSade* is waarom Marguerite Gautier niet voor zichzelf kiest, waarom ze voldoet aan de eisen van de vader van haar geliefde.

La Dame: 'De liefde deed mij leven. Nu sterf ik eraan.' Een mooie zin uit de mond van een ten dode opgeschreven prostituee. Behalve de loopbewegingen van de drie actrices, die een heel zorgvuldige voorbereiding verraden bij deze ogenschijnlijk uit de losse pols gespeelde voorstelling, valt me ook op dat ze een mooie zin heel even laten zweven. Zodat we genoeg tijd hebben om ervan te genieten. Er zijn veel mooie zinnen. Nog een paar:

La Dame: 'De eerste plaats in hun liefde, de laatste plaats in hun achting.'

La Dame: 'Mijn leven, hoe kort ook, zal langer duren dan jouw liefde.'

Armand: 'Als je wist hoeveel ik van je houd.'

La Dame: 'Ja hoor, daar gaan we weer. Nationale bijgeloof.'

Ik ben erg onder de indruk van deze voorstelling. Van de inhoudelijk rijke tekst, die toch luchtig

wordt gebracht. Van de uitstapjes naar zowel serieuze zaken als de ontdekking van de tuberculosebacterie door Robert Koch, als wat minder serieuze als de laatste draaikolk in het putje in het bad van de grootouders van Annette Kouwenhoven. En van Maureen Teeuwen. Wat speelt die goed!

Ga voor de speellijst en voor meer informatie naar: [Discordia](#)